

Budoucnost školy je zářná!

Z naší redakční rady v létě 2024 odejdou dva její členové, Leona Fléglová (dále LF) a Petr Říha (PK). Při té příležitosti je požádal spolupracovník redakce, Grigorij Grigorijevič Grigorijev (GGG) o několik postřehů. Rozhovor proběhl 1. dubna 2024 na půdě české kanceláře Radia Jerevan.

GGG: Leone, Petře, bude škola po vašem odchodu vůbec životaschopná?

LF: Bude to mít pochopitelně velmi těžké, protože tak skvělou třídu, jakou je současná 9. B, zde hned tak nenajdete. V našem kolektivu najdete experty téměř na všechno: budoucího ministra války (Vojta), vynikající kreslířky a umělkyně a docela brzo určitě i novou tvář ve vedení prasklého Dopravního podniku (Petr).

PK: Nepochlebuj, Leonko. Určitě se hned nevrátí staré dobré časy, kdy jsme měli dokonce svoje tři autobusové linky, které nás rozvázely do okolních školních jídelen. Nicméně, až já budu ředitelem DP, což bude nejspíše v době otevření Dvoreckého mostu, nepustím po tomto mostě pouhé dvě, ale hned čtyři tramvajové linky. Takže se výrazně zvýší možnost dojet do školy bez přestupu ze vsí ležících ze Školní „coby kamenem dohodil“, leč za vodou. Mám na mysli třeba Perkutov, Žvahov. Určitě zavedu trolejbusovou linku ulicí Mezivrší. Dalším zlepšením bude vybudování nové zastávky tramvají s názvem „Zahálka“ mezi Černým koněm a Belarií. To pomůže tam bydlicím žákům, třeba Zachariášovi.

GGG: Co byste ve škole změnili, kdybyste měli tu moc?

PK: Určitě bych nevyhazoval peníze za blbosti a šetřil, kde to má smysl. Krásnou ukázkou obojího je nedávná insta-

lace nákladné meteostanice na škole, tedy pár kilometrů od špičkového pracoviště, které ve srovnatelných podmínkách měří větší balík dat, který poskytuje zdarma. Přitom je tahle škola jednou z nejpřetopenějších ve vesmíru, což také zhoršuje pracovní klima. No a mluvit o stavu pánských záchodů nemá smysl, už se o tom několikrát zmiňoval Vojtěch.

LF: Ja tedy na klučičí WC naštěstí nechodím, ale i ty dívčí, zejména kvůli akcím některých děvčat ze 7. A, nevypadají úplně skvěle.

GGG: Jak vidíte svoji nejbližší budoucnost na střední škole?

LF: Já jsem si vybrala školu Trivis, je to celkem na delší dojíždění. Ale až se tam trochu zocelím a přiučím bojovým uměním, určitě to přijdu kantorům, co mě tady na Školní tak dlouho trápili, pořádně vytmavit (dotčená jména a typ trestů má RJ k dispozici).

PK: Samozřejmě jsem si dal přihlášky jen na školy s dobrým jménem. Taková Zatlanka mě nepřesvědčí ani dnes, kdysi to byl ubohý gympl pro cumlochy z továrního Smíchova. A protože každý ředitel začíná od píky, věřím, že se dostanu na SOU DP v motolské vozovně, které má trvale naprosto skvělou pověst. Už jsem si domluvil, že tam ze začátku budu prodávat cukrovou vatu v bistru „Depáček“ – s čímž jsem mimochodem ve Školní uspěl jen zcela výjimečně.

GGG: Jakým heslem se chcete v budoucnu řídit a doporučili byste jej také škole?

LF: Kdo jinému jámu kopá, ten se směje naposled. To je heslo XXI. století.

PK: Komu není vzájemné rady, tomu není hospodářské pomoci. Platilo za RVHP, platí dnes, a to i pro školu.

GGG: Děkuji a také připojím jednu zkratku: R. I. P.

Branické zrcadlo, bulletin ZŠ Školní 700, Praha 4, vychází příležitostně. Řídí redakční rada ve složení: Šimon Cejnar, Leona Fléglová, Jan Linek, Anita Lukešová, Petr Říha, Eliška Vyčítalová a Ema Výmolová. Články a obrázky s potěšením přijímá kterýkoli člen red. rady. Můžeme vám i poradit, jak příspěvky zpracovat. Zveřejněné příspěvky neprocházejí jazykovou či redakční úpravou a nemusí vyjadřovat názory vedení školy a redakční rady. Neoznačené články jsou redakční. Připraveno v dubnu 2024.

Místo úvodu

V podzimním vydání našeho školního bulletinu jsme poskytli většinu prostoru dílkům žáků prvního stupně. Na dalších stránkách tentokrát najdete příspěvky spíše šestáků a starších žáků. Zveřejňujeme především vybrané studijní záměry i názory těch, co naši školu v létě opustí. Přejeme vám dobré počtení.

Z tvorby našich žáků

Vybíráme střední školu

Vybrala jsem si tři školy, každou s jiným zaměřením studia.

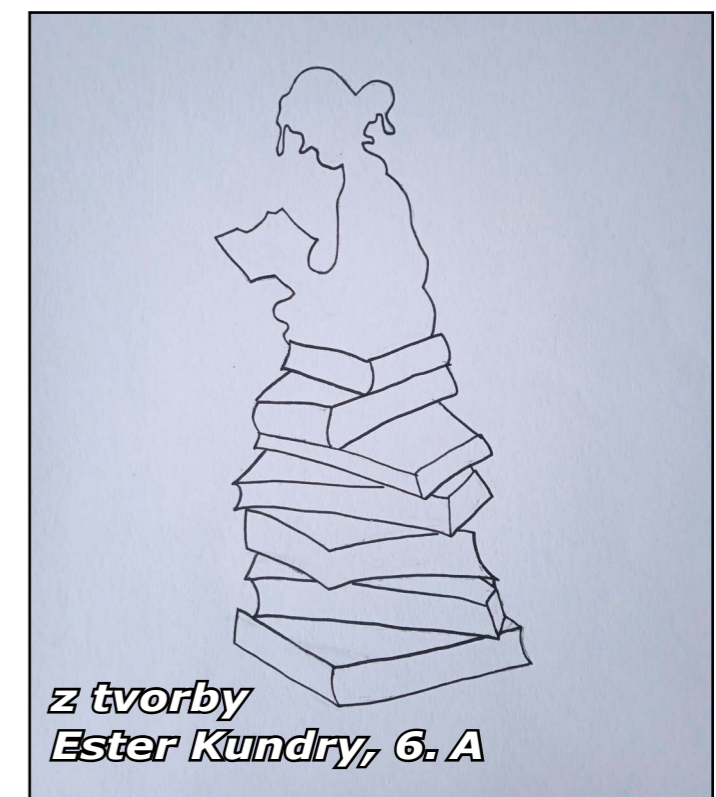
Na prvním místě mám školu, která se zabývá kadeřnictvím. Důvod, proč jsem si vybrala zrovna kadeřnictví, vidím v tom, že by mě být kadeřnicí docela bavilo. Ale to samozřejmě není jediný důvod, hlavní důvod je i ten, že podle mě nebude těžké se na takovou školu dostat. Když to shrnu: typ školy jsem si vybrala sama a moje mamka mi vybrala, na kterou konkrétní školu se mám přihlásit. Ta vybraná je bez maturity.

Druhá škola, kterou jsem si vybrala, je kosmetička. Vše kolem kosmetiky mě vždy zajímalo a bavilo. Přesné zaměření této druhé školy by mělo být takové, že budu i něco jako stylistka. V budoucnu bych právě chtěla být kosmetička i stylistka. Navíc myslím, že jsem dobrá v malování jiných lidí (sama sebe ne).

Vím, že tyto práce nejsou zrovna dobře placené, ale to je mi zatím asi docela jedno. Myslím si, že škola, kterou vystuduji, nemusí být v budoucnu zas tak důležitá pro to, co budu dělat, až mi bude třeba třicet let. Ano, chtěla bych být i kosmetička anebo kadeřnice, ale mám takový pocit, že kdyby mě to vše přestalo třeba po deseti letech bavit, tak bych mohla pracovat i někde jinde. Nebo mít prostě dvě práce.

Třetí škola je chovatelská. Přesněji jde o chovatelku koní. O koně se zajímám už od mala a občas na nich i jezdím, a proto jsem si vybrala zrovna tento směr.

Ještě musím doplnit, že chovatelka je na čtyřleté studium. Kadeřnice na tři roky a kosmetička je také na čtyři roky. Vůbec nevím, co čekat od střední školy, jen doufám, že se vše povede, jak by mělo.

Kam se hlásím a proč?

Já se hlásím na dvě střední školy. První je Střední zdravotnická škola Ruská, zde se hlásím na dva obory – jeden s maturitou a druhý bez maturity. Škola je na Vinohradech a hlásím se na

obory: Zdravotní sestra a Ošetřovatel. Moje druhá škola je Církevní škola Jana Bosca, kde se také hlásím na obor Ošetřovatel. Škola je v Karlíně. Zde jsem přihlášená na jeden čtyřletý obor s maturitou a dva tříleté s výučním listem. Očekávám, že mě škola připraví na práci ve zdravotnictví a práci s lidmi. Neočekávám, že je to jednoduché, ale už se těším. Podle mého se tam snadno nedostanu a možná mi nezbude nic jiného, než doufat v druhém kole.

(z prací letošních deváťáků, výběr red)

Co se dá zlepšit ve škole

Chodby u skříněk přeplněné taškami. Děti si po vyučování, když jdou na oběd, nechávají dole u skříněk tašky. Jsou všude poházené, jen ne u těch skříněk. Chtěla bych poprosit všechny, aby si svoji tašku dali před svoji skříňku, když jdou na oběd. Tašky jsou jinak všude poházené a člověk ani nemá možnost normálně projít.

Tohle dělají především děti z prvního stupně a šestáci. Občas i družiny ...

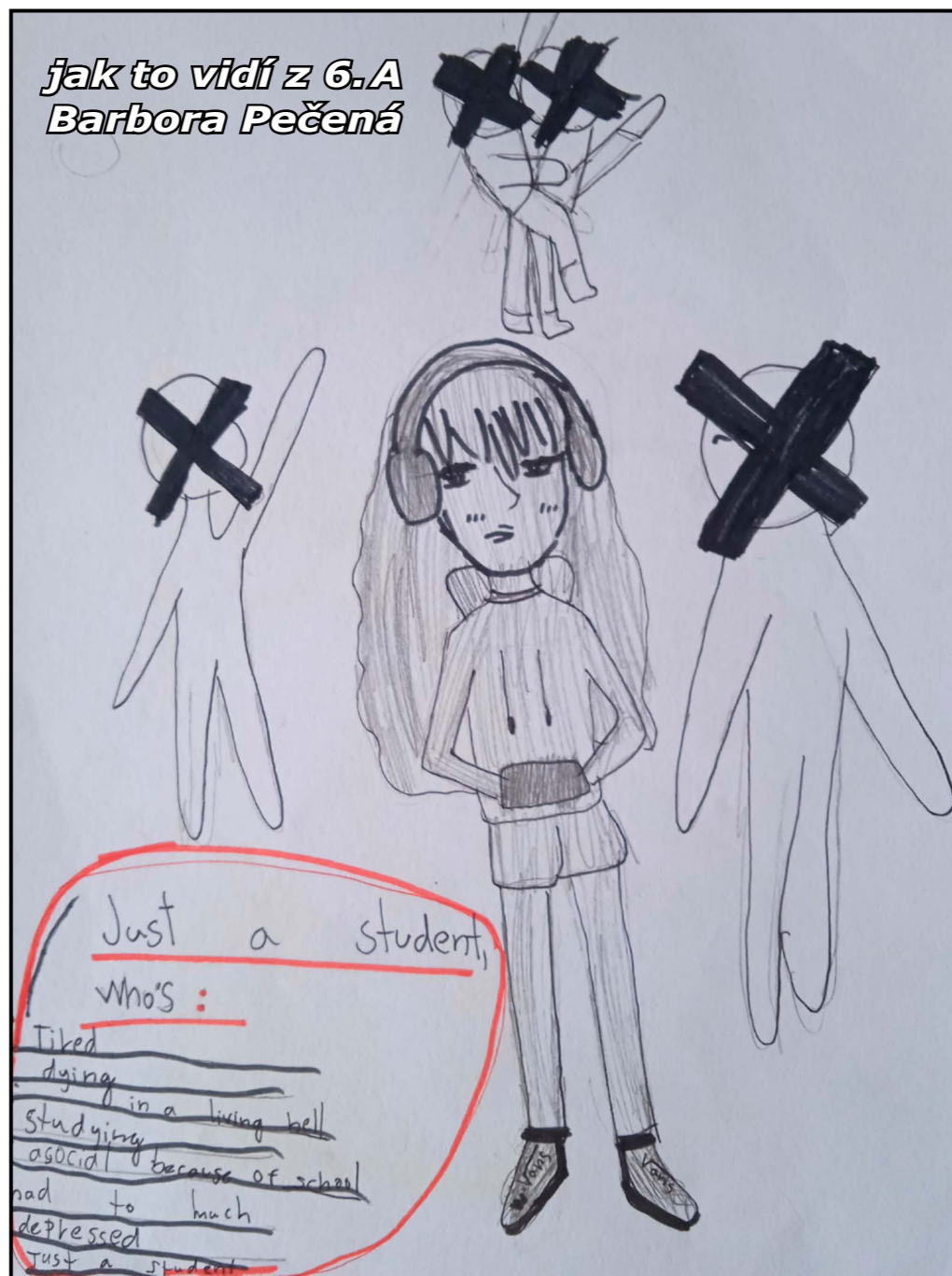
Vím, že není snadné korigovat ty děti, ale takto se opravdu zbytečně zhoršuje situace všem. Za sebe bych požádala, aby každý učitel upozornil na poslední hodinu před odchodem ze třídy, že si všichni mají dát svoji tašku ke svojí skříňce.

Stav vybavení ve škole

V multimedialce máme židle, na kterých se dobře nesedí – viklají se. V počítačové učebně jsou některé stolky vyšší, oproti jiným.

Pan ředitel obvykle říká, že škola nemá moc peněz na opravování každé učebny (což je pravda). Občas se obnoví tabule či jiné vybavení. Máme robůtky, prima, ale třeba chlapecké záchody pořád nesou stopy zásahů neandrtalců z loňských 9. ročníků.

(z námětů letošních deváťáků, výběr red)

GPT chat

Není to poprvé, co komunikuji s GPT chat. Párkrát doma a párkrát ve škole, abych si ověřila, jak funguje, jaké dává odpovědi. Komunikovala jsem s botem ve dvou jazycích, češtině a ukrajinštině.

Zvolená témata byla velmi odlišná, v obou jazycích. Poslední téma bylo, jak se za rok stát profesionálním tenistou. Toto téma bylo psáno česky.

Někdy bot zaostával, a proto mohl dát odpověď ne v češtině, ale například polštině. Bot ale dobře reaguje na různé jazyky – odpovídá ve stejném jazyce, v němž byla napsána otázka.

V českém textu nejsou téměř žádné chyby, ale v ukrajinštině si jich můžeme občas všimnout.

Aplikace občas zaostává i v tom, že odpověď je sice převážně v jazyce dotazu, ale místy se objevují i anglická slova. Tento problém je častější tehdy, když je otázka psána v ukrajinštině.

Celkově se dá říci, že odpovědi vypadají logicky, jsou dobře napsané, v souladu se způsobem položení otázky.

Bohužel, někdy se bot odchyluje od tématu. Přesto se samotná aplikace ukazuje jako docela užitečná.

Veronika, 9. ročník

Naše téma: Well-being

Jak se cítím ve škole?

Momentálně se ve škole cítím normálně, ani dobře ani špatně. Jakmile jsem přišla do této školy, v osmé třídě, bylo to pro mě těžké. Protože jsem přišla do nového prostředí a neuměla jsem jazyk. Celá osmá třída byla pro mě dost náročná, neznalost jazyka vedla k tomu, že jsem se bála mluvit a najít společnou řeč se svými spolužáky. Na konci 8. třídy jsem se již cítila lépe, byla jsme více socializovaná a uměla otevřeněji mluvit.

Teď se cítím v podstatě docela dobře, našla jsem si české přátele a začala jsme se cítit pohodlně.

Školu mám ráda, jsou tam samozřejmě smutné a nepříjemné chvíle, ale celkově jsem se vším spokojená.

Moji spolužáci a učitelé jsou dobří, pomáhali a stále mi pomáhají si zvyknout, za což jsem jim vděčná.

Zvládám úkoly ve třídě, pochopitelně, většina z nich je pro mě těžká, ale snažím se dělat všechno pořád lépe a více rozumět.

Well-being II

Zpočátku to bylo těžké. Bylo obtížné se orientovat a také komunikovat s ostatními. Nechtěla jsem chodit do školy, nechtěla jsem se učit a kvůli tomu jsem hodně chyběla ve škole.

Přes léto (2022, pozn. red) se mi podařilo trochu zlepšit češtinu, a proto mi vše v osmé třídě přišlo mnohem jednodušší. Začala jsem se tady cítit více sebevědomě.

Když přišla Veronika, bylo to docela těžké. Neustále jsem musela něco překládat a domlouvat se. Bylo to celkem vyčerpávající.

Kvůli každodennímu bavení se s kýmkoli v češtině je pro mě teď dokonce těžké přejít na ukrajinštinu. Někdy můžu i Čechovi říci něco málo ukrajinsky, omylem.

Studium zde je ale mnohem jednodušší. Srovnávám-li tuto školu s mojí předchozí na Ukrajině, tady je to podle mě mnohem lepší.

Školní programy jsou docela odlišné. Co se mi líbí, české školní osnovy jsou mnohem méně náročné než na Ukrajině.

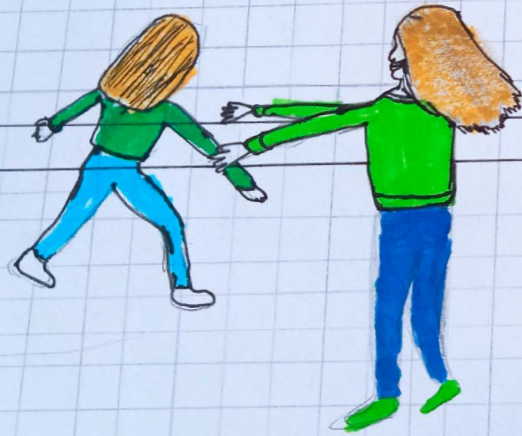
Abych to vyjádřila jednou větou, učím se tady s velkou radostí a vše je dobré :-)

(z úvah ukrajinských nucených vysídlelců, výběr red)

Přestávka

MATIKA!

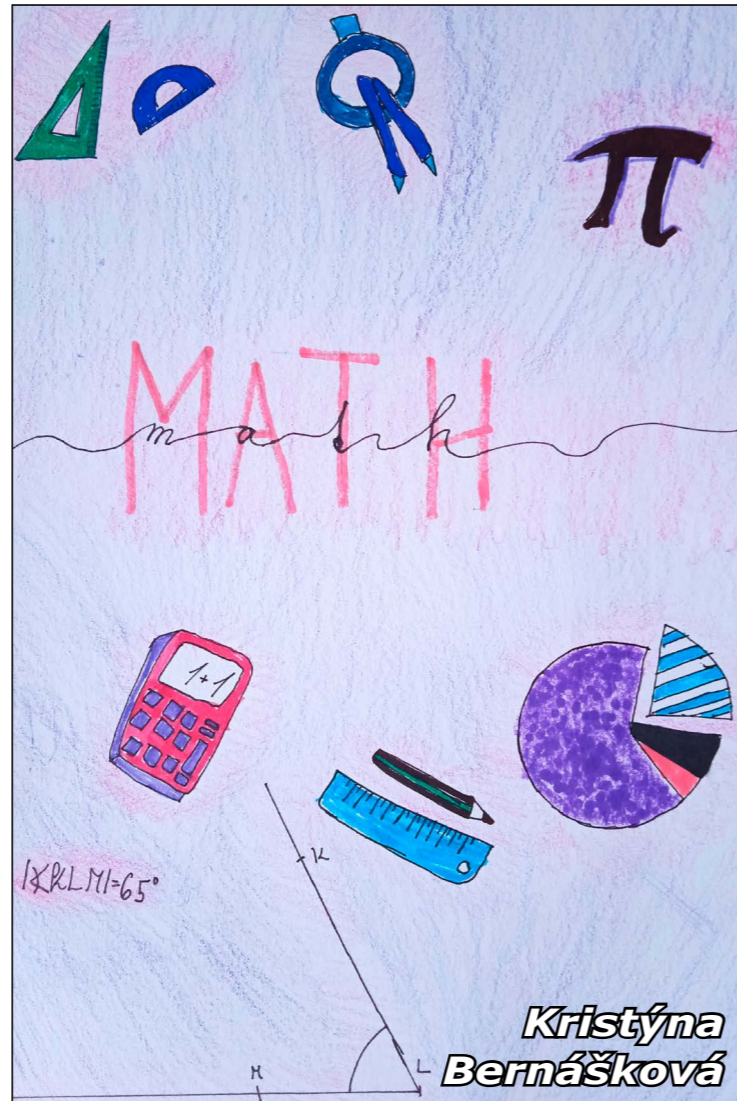
Místo
TĚLÁČKU

z přání Barbory Francové, 6.A

Ema Popelková

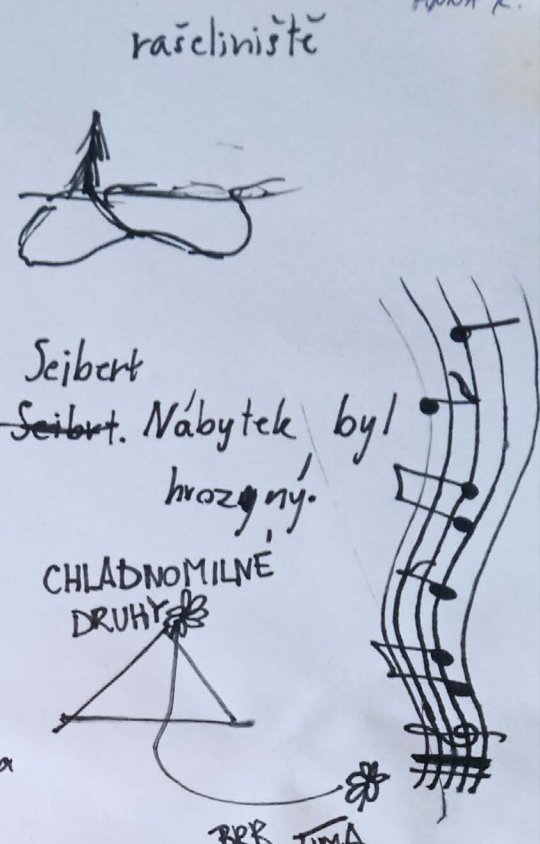
Kristýna
Bernášková

Obrazová příloha Branického zrcadla • zima / jaro 2024

lyžařský kurz 2023

Na lyžáky jsme vyjeli 14. ledna.
Jeli jsme autobusem dlouho.
Potom jsme šli do kopce.
Byla hrozná zima. Bydleli jsme v chatě Seibert. Nábytek byl hrozný.
První den jsme pořád lyžovali.
Nestihli jsme lanovku.
Museli jsme si sundat lyže a jít pěšky.
Poté nám upadl kohoutek u umyvadla.
Lyžování se mi líbilo.
Sněh byl zmrzlý.
Byla mi zima.
Byla mi velká zima.
Byla mi hodně velká zima.
Bylo tam hodně sněhu.
A byla mi zima.
Málem jsem umrzla.

Vraceli jsme se 21. ledna
Lyžák jsem si užila. ? ? ?
? ? Proč umřel Johan Kugler? ?
? ?

Koláž Anny K. z lyžařského kurzu

OSOBNOST O PANU JIRGLOVI

Z komiksových dílny Vojty Beneše

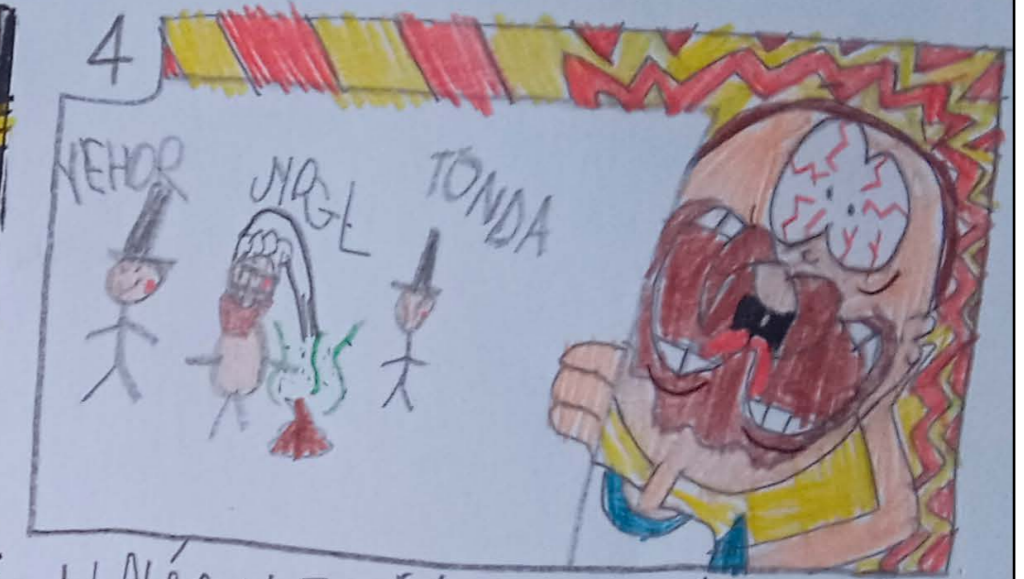
1 JIRGL JE VOUSATÝ MUŽ, KTERÝ SE NEJVÍC UČÍ VKO A TV.

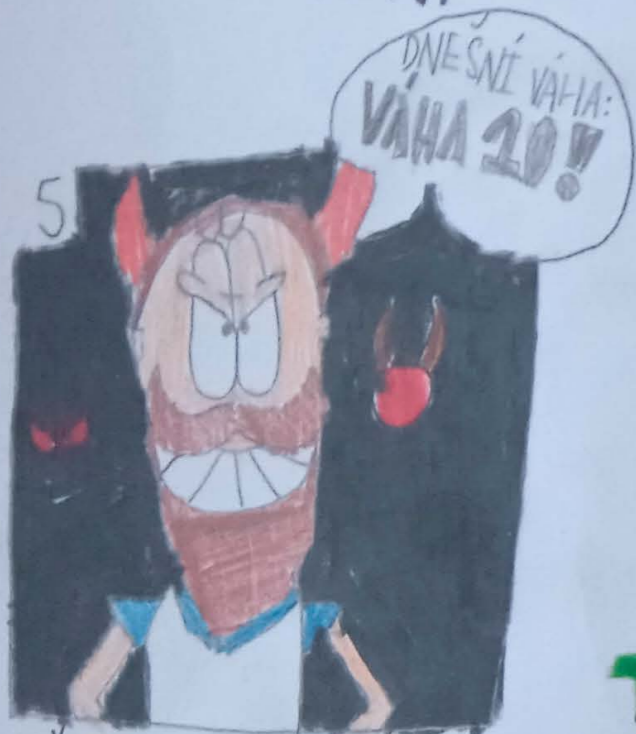
2 VĚDYCKY SE ROZZLOBÍ NA STUDENTY, KDYŽ KLIDNĚ PÍŠOU.

3 JEHO NEJVÍC NEJVÝZNAMĚJŠÍ OTRAVOU JE PÍSKNUTÍ DO PÍŠTALY.

4 U NÁS V 7. TRÍDĚ NEJVÍC NEVĚSNÁŠÍ JEHORA A TONDU.

5 NĚKDY JE SEBASTIAN JIRGL ZLÝ, KDYŽ ŘEKNE NĚJAKOU VÁHU V PÍSEMCE.

VII. X = VIII. X	
2022-2023	2023-2024
Sebastian Jirgl	

6 V TÉ DOBĚ PRACOVAL JAKO UČITEL 7.A, ALE TEĎ PRACUJE JAKO UČITEL 8.A.

7 ALE I ON RÁD JDE POSILOVNÝ A DĚLÁ TRENÉRA PRO KAROLÍNU GALBAVOU.